

Sandflugt. Man ved, at ovre ved Værnsande kan Sandet staa som et rygende Hav, og i Stedet for, at man tidligere havde Opgrøde, d. v. s. at der groede Enge op, faar man ikke alene den Chance spildt, men Sandet ryger ind over de Enge, vi allerede har — det er det, man har protesteret imod. Om Vinteren ønsker man ved den søndre Ende ikke saa høj Vandstand, som der er ved den nordre Ende, fordi man der vil have stærkere Saltvandsoversvømmelser. Derfor er det, at de foreslaaede Anlæg ved Hvide Sande ikke kan forlige de Interesser, der forefindes.

Den højtærede Minister hævdede, at Udløbet ved Gødelen ikke kunde blive tilfredsstillende, for det vilde vandre mod Syd. Det er vel nok rigtigt, at det vil vandre mod Syd, hvis man da ikke hjælper paa det. Men her vil man dog vistnok med langt ringere Midler kunne hjælpe paa Naturen og opnaa at holde et godt Udløb end ved Hvide Sande. Der blev sagt, at det vilde være udelukket, for der kom saa meget Ral ind i Løbet, at det ikke kunde pumpes ud igen. Derom ved jeg intet; men de Erfaringer, man gennem 18 Aar har gjort ved Nymindegab, har dog ikke stadfæstet det. Det, man ved om Gødeløbet er, at det efter Forholdene har virket tilfredsstillende hidtil. Man ved, at det i dette Efteraar for første Gang har været ved at sande til. Man kaldte Sandpumperen derned, og den pumpede Sandet ud. Siden har Løbet været udmærket, og der har været et rigt Fiskeri. Det er rigtigt, at efter at Sandpumperen var kommet derned, kom der en stærk Storm over Vesterhavet, og saa skete der det Uheld, at Sandpumperen drev ud til Siden og kom til at sidde fast; men ganske kort Tid efter kom en anden Sandpumper til, og det hele blev bragt i Orden. Der har været skrevet i nogle Aviser, at Kanalen ved Gødelen har været lukket. Jeg har været ved Gødelen nogle Gange i Sommer og har ved Selvsyn overbevist mig om, at Løbet ikke har været lukket eller været ved at blive lukket før i Efteraaret.

En Ting, som jeg savner i det foreliggende Lovforslag, og som for Resten det ærede Medlem fra Rønne (Hauge) kom ind paa, er dette, om man skal give Erstatning til dem, hvis Værdier man tager ved at foretage denne Ændring, idet man fra de nordlige Lodsejeres Side — jeg vil meget hellere sige Lodsejere i Stedet for Nordpartiet og Sydpartiet, fordi det er et rent sagligt Spørgsmaal, et rent økonomisk Spørgsmaal, der ligger disse Lodsejere imellem — har Interesse af at faa Vandstanden sænket paa en Maade,

som afgjort — det har Tiden vist — vil skade de sydlige Lodsejere. Der kan efter dette Lovforslag blive Tale om, at sydlige Lodsejere kan, om jeg saa maa sige, blive tilkendt en Ejendoms-Forbedring. Man vil sige, at de faar dog en lille Forbedring af deres Enge — maaske de ikke engang selv kan erkende det —, og saa kan nogle komme til at bidrage noget til det Løb, de ikke ønsker, men de, der lider Tab, ses ikke af dette Lovforslag at kunne faa Erstatning, og det er dog en Uret. Hvis jeg, som jeg sagde i Gaar, har en vandsyg Plet i min Ejendom, kan jeg dog ikke forlange, at min Nabo skal tage imod det skadelige Vand, jeg har, uden Erstatning fra min Side, eller skal bære alle Byrderne ved, at jeg faar min Mark forbedret. Det er Uret, og paa et saadant Forslag kan man ikke bygge. Det var derfor, jeg i Gaar indtrængende henstillede til det høje Ting ikke at bøje Retten efter Magten, men være opmærksom paa dette Forhold.

Det ærede Medlem fra Rønne udtalte, at han oprigtigt vilde haabe, at der ikke skulde bygges Moler, thi det vilde blive kostbart. Ja, det er vist ikke tvivlsomt, at det vil blive kostbart, og derfor ønsker jeg ogsaa, at dette høje Ting skal tage Sagen under nøje Overvejelse, saa at man ikke gør som Manden, der gav Soen fire Sider Flæk og kun fik to igen. Man kan sikkert ikke standse ved de 5 Mill. Kr. Der er vist ingen, der, naar de lægger Haanden paa Hjertet, virkelig tror, at denne Opgave skulde kunne løses for 5 Mill. Kr. Mange tror, at 3 Gange 5 ikke vil slaa til. Hvis det skulde være Tilfældet, hvis de aarlige Udgifter til Vedligeholdelse og Udgifter i Anledning af den Ødelæggelse, som man maa vente deroppe, skulde vise sig at blive saa store, har jo den højtærede Minister sagt i sin Tid overfor Alex. Foss, at saa ønskede han i og for sig ikke at være med. Alex. Foss har sagt, at Kysten fra Thyborøn til Esbjerg er den vanskeligste i Verden, for der findes ikke fast Bund derovre. Man ved ikke, hvad man bygger paa der, og det er derfor ikke underligt, at vore Ingeniører har haft store Vanskeligheder ved at komme igennem det. Maa jeg minde om, hvorledes vore Ingeniører, der dog vist ellers er udmærkede og dygtige, netop paa disse Egne har haft vanskeligt ved at træffe det rigtige. I sin Tid vilde de afdæmme Ho Dyb — det blev for Resten draget frem her i sin Tid af Lars Dinesen — og det blev af Egnens Befolkning sagt til dem: Det er umuligt, det lader sig ikke gøre at afdæmme Ho Bugt Dyb paa den Maade, der valgtes. Ingeniørerne gik i Gang med det og anvendte